

RE

Princeton University Library

32101 075814960

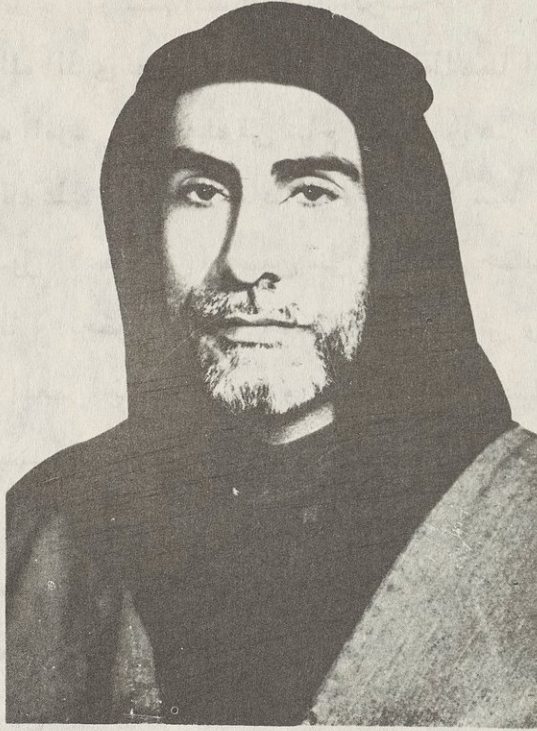
PRINCETON UNIVERSITY LIBRARY

This book is due on the latest date stamped below. Please return or renew by this date.

--	--

XX صورة السيد عبد صاحب الريحاني XX

ذهب الشباب و في الكهولة عامي
ذهب الشباب كأنه لم ياتني
فعلى الشباب تحيتي و سلامي
مرت به الايام كالا حلام
و الشيب خالط للسواد بلمتي
و به الاشارة منذرا بحمامي

(Arab)

P57860

.I445T52

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذى امدنا بهذا الامتداد والهمننا الشعرو فهمننا
قوالبه و موازينه وامرنا ان نجعله فى مدح و رثاء من هم خيرة العباد
محمد (صلى الله عليه و آله) (السادات الامجاد لاسيما من قال فى
حقه جده الرسول الاعظم (ص) حسين منى و انا من حسين احب الله
من احب حسيننا و ابغض الله من ابغض حسيننا و انى و لله الحمد
منذ بلغت من العمر اربعة عشر سنة و ارتقيت مناير الحسين (ع) فى
القصبة و نواحيها و تعلقت روحى بالشعر الحسينى فقد طبعت كتابا
صغيرا باشتراك حبيب محمود اعليان فى النجف الاشرف سنة ١٣٧٣
هجري و بعدها طبعت كتابا صغيرا فى عبادان و اسميته بالهوسات
العزائية للمأتم الحسينية سنة ١٣٧٦ و بعدها طبعت روضة صغيرة
فى عبادان اسميتها بالروضة الصاحبية سنة ١٣٧٧ هـ و طبعت الروضة
الريحانية الاولى فى النجف الاشرف سنة ١٣٨١ و ايضا طبعت فى النجف
الاشرف النفثات الريحانية فى المطبعة الحديدية لصاحبها محمد كاظم الشيخ
صادق الكتبى سنة ١٣٨٢ هـ و ايضا طبعت فى النجف الاشرف
الروضة الريحانية الثانية و دمعت الحبيب ١٣٨٥ هجرية و فى قم
طبعت الدواوين الاتية ديوان "الريحانى" و "العبرات المنبرية" و
"الابوذيات الريحانية" و "البركان الصاحب" و "شعاع المنبر" الديموع
السأكبات" و "روضة الصاحب" طبع فى الكويت و اعيد طبعه فى قم
ثانيا "الشدرات الصاحبية" و ايضا هذا الكتاب الذى بين يديك

" الثمرات الصاحبية " وقد بلغت مطبوعاتي الى الان اكثر من ثلاثة عشر ديوانا و هى تحتوى على مختلف البحور و الازان فى مدح و رثاء النبى (ص) و عترته الاطهار فأليك هذا الكتاب الذى بين يديك الذى يملأ بين طياته دررا ثمينه فى رثاء النبى و عترته الطاهرين على اسلوب النصارىات للشاعر الكبير الشيخ محمد ابن: نصار (ره) فنسئل الله ان يجعلنا من المقبولين لخدمة الحسين و من شعرائه الذينهم حوله على سرر متقابلين آله آمين يا رب العالمين .

خادم الحسين السبط (ع)
عبد الصاحب الموسوى
الريحانى

في رثاء النبي (ص)

ليش ارتجت ابلاد المدينه
ليش انموح كلها ابلاد طيبه
يحك ليها الرسول الله او حبيبه
الله الحال حيدر على الكرار
يگله وانشي صبرني يمختار
هذا الحسن يمك عاينه او شوف
او فاطم شوف منها اللون مخطوف
دگعد شوفنه ابياحال صرنه
عگب عينك تره النوبه انكسرنه
فتح عينه او گله اصبري كرار
و اصبر لو عليك اهجمو بالدار
يحييد ر لازم الامرى تطيعه
ولو يتجاسرون اعلى الوديعه

عگب ما كمل اوصيته نبينه

شبح وسفه لعند الموت عينه

انحنه اعليه الوصى او تهمل ادموعه
او على افراگ النبى اتحتن اظلو عه
الزهره اعلى الابو طاحت ابلوعه
او عليه شبگوا فرد شبگه بنينه
الزهره اتصيح بويه اشلون بيه
عسى وياك وافتنى المنيه

✽ فى رثاء النبى (ص) ✽

الحسن فوگه انحنه و حسين اخيه
ينادونه يجدنه اشلون بيته
يجدنه اشلون عيشتنه بلياك
يجدنه اشلون نصبر بعد عيناك
عسانه انام كون ابگبر ويك
ولا امن البيت شخك فالگد ينه
عساه اهلال فگدگ كون لاهل
ولا منه الدمع فوگ الوجن هل
الشمل ذاكه الدهر طگه او تفشك
عگ عينك يخيمتنه العلينه
گام ايجهزه والد السبطين
او منه اتصب دموعه على الخدين

ينادى اشلون اگضى اخلافك اسنين

يبنى عمى الرحمت من بين ادينه

گام ايغسله او يجذب ونينه

على او منه تصب اد موعينه

ينادى يا وسافه اتروح عنه	گام ايغسله او يجذب الوننه
اخلافك تنگلب کلها علينه	يبو ابراهيم بعدك يا هو الننه
ولا ايراعون فاطمة الزجيه	اخلافك تنگلب کلها عليه
بعد عينك مهى حلوه المدينه	عسى وياک وافتنى المنينه
يبو ابراهيم شيصبريتاماک	يثرب مهى حلوه بعد عيناک
عيشتهم اخلافك مهى زيننه	الحسن و حسين هاللى ربوبحماک

* فى رثاء النبى (ص) *

غدت کلساتصلى اعليه جبيله	عگب ما جهزه او من گبل شيله
او عليه الناس والهانه او حزينه	افواج افواج کلساعه تجيله
يوم اللى حفر بالدار گبره	الله ايساعد اعضيده او يصبره
او نوبه ايقبله او بلثم جبينه	ابلحده نزله اوشمه اعلى نحره
يگله او داعة الله اوهاى الوداع	گام ايقبله من وسده الگاع
او نضل نذکر جمالک ذاک وينه	يبو ابراهيم عنه اتغيب هالساع
ياللى بيک هالدينيا مزهره	نتذکر جمالک يبو الزهره

شملنه اهداك بيبك الدهر طره ابصفريا رحمة البارى اندهينه

هنوبه يخون الدهر بينه

هذى بضعتك ضلت جزينه

ولا جبرو گلبها گوم الا شرار

اوجنين الها اسگطوه من گبل حينه

او ظلعها نكسروا هي اتصيح يا باب

بس عنه غبت مالوا علينا

يوم يوم يتزايد المها

ولا واحد يسليها او يجينه

حزينه بضعتك ضلت يمختار

عنها بس غبت هجوم اعلى الدار

سگطوها الجنين او هوت عال باب

وهمه اليدعون امشانك اصحاب

ضلت بالحنن ناحل جسمها

ابيت الحزن محد يميمها

* فى رثاء الزهراء (س) *

او حتى امن البچه عليك امنعوها

يگولون ايچاها تأذينه

او على افراش المرض طاحت نحيله

تصيح اهداك ابوالتنزيل وينه

صاحت يا على اوصيك ابوصيه

ولا ايحضرون دنى اهل الضغينه

ما سلو الزهره او مارعوها

الود يعه عگب عينك لو عوها

كضمت غيضها او عاشت نليله

ما غمضت ولا هودت ليله

اويلى او يوم حضرتها المنيه

ادفننى ابليل يا راعى الحميه

على ام الحسن روحى حزينه

گضت و الظلع منها كاسرينه

او جهزها ابأهل بيته الخفيه

او جلس بالدار تجرى دموعينه

وحده گام غسلها الشفيه

دنفها او رجوع و دموعه جريه

يتمايل على هضم اللفالله
 رسول الله قبلها فاغد ينه
 وشوفنك تززع صبرك ابهاى
 شفت ظلع الزجيه كاسرينه
 او يمي تنهضم وانه سبعها
 هذا الهبيج الكلبى و نينه

مرعماريمه او شاف حاله
 هضم فوك الهضم صاير اجماله
 يگله بالصبر تامر يمولاي
 يگله ظلع فاطم اثر اويلاى
 ود يعه والنبي بيدى وضعها
 شفت عالمغتسل محنى ظلعها

✽ فى رثاء امير المؤمنين (ع) ✽

تگله افراگ امنه اعظم مصيبه
 يبويه افراگها يصعب علينا
 او خلتنه ابجزنها نجرونه
 مشت عنه او دهرنه خان بينه

اجت زينب تسئله اعلى الحبيبه
 اظنها الوالده اتطول الغيبه
 خلتنه يتامه او مشت عنه
 امنه الزاجيه البيها المحنه

* * *

ولا مرتاح عالما ت حزينه
 لمن طاح ابصلاتا بشهر رمضان
 ضرب حامى الحمه اوليث العرينه
 او صرخ جبريل بيها بصوت ميشوم
 ابوكم بالدموم امخضينه
 هتف جبريل بيها انطبر حيدر
 او يصد ع صخرة الصمه ابونينه
 ينادون الاسد منها لتدناه

بعد فاطم بگه ايعد اسنينه
 اعلى بت عمه گضاه العمر بحزان
 ابن ملجم ابفعله رج الاكوان
 بالمحراب طاح الراس مجسوم
 حسن يحسين شوفوا شصارهاليوم
 من سمعوا الصوت الله و كبر
 اجو شافوه شيبه صابغ اجمر
 وگع فوكه الحسن و حسين وياه

على الكرار و ابطله رينيه
يبويه او من خضب شيك بالد موم
او نخاف العيد بحزانك يجيبينه
يخضب شيبتي سيف المرادى

ابونه اشلون عيشته بلياه
يبويه من طبر راسك يجيدوم
نخاف اتعوفنه او ما اتكمل الصوم
كلهم علم عندى من الهادى

✽ فى رثاء امير المؤمنين (ع) ✽

او تره مكتوب المفارگ علينه
من بعدك عسن لا خله المحراب
بموت الكابله لو شبح عينه

او لازم تفگدونى يا اولادى
او گعت زينب عليه اتصيح يا باب
انتہ البالحرايب ليث بالغاب

* * *

ضريتك هدمت سور العلنيه
يطود اللى عشت بظلال فيه
ولا عيشن و بونه فا گد ينه
و خاف ابعيدنه نبگه يتامه
مثل ذبيح العياد العيدينه
اشيگوم الطبرته براسه مچيده
گبل العيد ابوکم شايلىنيه
او بگت عالوالد الدمعه تصبها
او عدونه ابموتك يلبس الزينه
من تسمع علم موتك يجيها
ابفرد مره گلب هالد هر بينه

اصواب الراس بيه ما حسبينه
يبويه فرگتک تصعب عليه
عسانى اتوسدت كون الوطيه
يبويه العيدها لگريت ايامه
عسى عيدك يمر وانته ابسلامه
گالها اشکثر هذى بعيده
ابوکم ما اظن يوصل العيده
يوم سمعته اتعطب گلبها
حسافه اتموت يا ظيغم حربها
اظنها الشام عيد ايصبريها
او هلك هالخيما حزانك عليها

دار العين بولاده الشفيه
عگب ما مدد ايدده او غمض عينه

اويلی او يوم حضرته المنيه
فاضت روحه الرب البريه

✱ في رثاء امير المؤمنين ✱

عليه شبگو فرد شبگه بنينه
الكل يصرخ على حيدر الكرار
الچانت عايشه الناس ابيمينه
الحسن وحسين گامو يغسلونه
اخافن تنفجر طبره جبينه
الطبره واصله الموضع سجوده
اوهسه حزنك امضيح حواسي
او شالوه او غدت تنحني الحيطان
او گبل الفجر ردوا دافنينه
ابونه وين گالو تم بالگبور
مضى راعى الفقار اشتر تجينه
او بجيت اخوانها حفت الصوبين
و العباس حماي الضعينه
ولا شافت على الشبان البدور
او جسمه بالعواي امحطينه

اويلی اعلى الاسد من غمض عينه
صارت فرد ضجه اشلون بالدار
يتمها او تركها ازغار و اكيبار
گاموله الاولاد ايجهزونه
متحير اشلون ايجلبونه
اخاف الدم يفيض على اخدوده
چنت بيك اقلع اجبال الرواسي
عگب ما غسلوه رجوه بالاكفان
اگصدوا وادي النجف من گبل الودان
اتلگتهم الحره ابد مع منثور
ودعنه ابوج ابوادي الطور
دارو يسلوها الحسن و حسين
امحمد جعفر او عون الشياهي
عسن لامر عليها يوم اعاشور
او راس احسين يمها ابرمخ مشهور

✽ فی رثاء الحسن الزکی (ع) ✽

یوم سمتہ اجعیدہ اللعینہ	الحسن یا معظم امصابہ علینہ
ما عدا ابد غیرہ ولا ذات	اجعیدہ سمتہ یا ناس مرات
ابوہا یہو واہی اتصیر زینہ	بعد من ذاک سمہا ایگوم ہیہات
گدہا اتحصل او تحظہ بطلبہا	عجب ما لین اونینہ گلہا
او تعیش ابسلطنہ اہذیح اللعینہ	گدہا امعاویہ لبنہ ایخطبہا
لچن شبت ابگلہ المحب نارہ	اوتالیہا اخسرت اکبر خسارہ
علی افراش المنیہ اممد دینہ	ابو امحمد یہویاخذ ابثارہ
او شیء شیء خفہ یا ناس صوتہ	گام ایودع احسین او یہ اخوتہ
او عرک یا ناس من عندہ جبینہ	مد ایدہ او رجلہ ابوکت موتہ
یبو محمد گسنت اغفای نصین	فاضت روحہ او صاح الاخو حسین
او عدوک حصل اشمار اد بینہ	یبو محمد فجعنی ابفگدک البین
جابہ ایزورہ الجدہ المچنہ	او عگب ما جہزہ راعی المحنہ
او بنی ہاشم ابنعشہ حافینہ	مگصودہ الیجدد عہد منہ

✽ ایضا فی رثاء الحسن (ع) ✽

ابنکم وسط بیٹی لا تدفنوہ	صاحت بیہم المرثہ دردوہ
ولا احترامت رسول اللہ ابنینہ	او ندبت جیشہا بالنبل درموہ

* * *

رمت نعشه و خوته شايلىنه
 عسى ايدى الرماه اىكون تبله
 او رمتى بالنبل جدام عينه
 ولا گالت حفيده وبن بته
 ابسهام الصابوا ابنه امصوينه
 عضيد هيصوبونه ابمنظر العين
 وبوقاضل شهر سيفه ابيمينه
 و المن حيلنه الهاليوم مريود
 او مثل مروان يتعده علينا
 اعرفنك عضيدى او سيف يمناي
 اخوك الحسن وصه ابهاى لينه
 ابد ما يحب نهرق محجة دم
 او منهو السمته اجعده للعينه
 يم جدته اهنالكه ايدفونونه
 ابلحده ارتجت ابلاد المدينه

ما احترمت رسول الله ابنينه
 رمت نعشه ابعد د سبعين نبله
 حفيده الحسن تدرى بيه او شبله
 رمته اگبال عينه اولاً اختشته
 ما تدرى گلب جده رمته
 ابديچ الساع گلى اشحالت حسين
 او بنى هاشم حوالى النعش صوبين
 ينصاب الحسن و حنه بالوجود
 ما نكضب السيف او ندعى احيود
 صاح احسين يا جبدومه الواي
 ادرى بيك ما تتحمل الهاي
 وصه بالصبر نصبر على الهيم
 وانه اعرف يخوى الحسن منسم
 آمر للبقيع ايشيعونونه
 او من رادواخوانه اينزلونونه

✽ ايشا فى رثاء الحسن (ع) ✽

اليحى الضيف منها صح مفگود
 راعى الكرم عنها غاب وينه

راعى الكرم عنها غاب و الجود
 يحك لن يلبسون اثيابهم سود

* * *

ينادى يا عفيدى اگطعت بينه

على گبره انحنه والد اسكينه

اشحال الحسن لمن شاف عوده
عكب عينك فلا دهنيت راسي
جريب انت و حاطت بيك البلاد
شگلون من تمرد ارك الوفا
شگلون من يستلوني يتاماك
بعدها ايتامك اتحب تكعد اويك
شگلون من يستلوني اليتامه
اشاگلهم بعد ما ترجع ايامه
گام امن الگبرو الدمع نثار
اندفن ذاك الذي منوه الخطار
ضل حسين بعده عشرة اسنين
دعوه البيعة الما يعرف الدين

او عاين طبرته ولا حت ابعينه
ولا بالعيد گلبي يحب زينيه
لچن شخصك بعد يانسل الامجاد
ذاك اليوم اكبر حزن لينيه
اشيصرهم بيبو محمد بدياك
شگلون امن استلوني الحسن وينه
الابو چم يوم يرجع بالسلامه
بالتريان جسمه اموسد ينه
اورد بهله وخوته الذبيح الدار
الذي تروه الخلايج من يمينه
يگاسي الضيم من گوم الملاعين
يزيد بالخمير گزر اسنينه

* في محاوره الحسين مع الوليد *

يزيد البعد ابوه امبا يعينه
وده للوليد ايبايه حسين
او تعبي امروه ابن الشيدالدين
اشلون ايصافح الزمار خممار
عيه ابهاى ضنوه على الكرار
او هدد عاد بيها ابهاى مروان
الدايم باللهو او بالخمير سكران
لا والله وانه ابن النبي المختار

الگضه بالخمير جملت اسنينه
او يسالمه امير اعلى المسلمين
اشلون ايصافح ايزيد ابيمينه
اليگضي الليل كله ابلعب الگمار
او گال امتنع لو كنه انفينيه
او گال اشلون ابايع لبن سفيان
المثل ايزيد امير ايصير لينه
و بوى اهذاك حيدر على الكرار

ولو امشى او اهاجر عن هالديار
 راح اومشه ابذاك الليل وحده
 گعد يم الكبر دمه اعلى خده
 صلى او من فرغ نام على گبره
 خذاه او قبله او شمه اعلى نحره
 يبنى اعليك هذا انكتب باللوح
 او يضل جسمك على التراب مطروح

ولو يصعب على فرگه المدينه
 للمسجد تعنه الكبر جده
 يشچيله او يجريمه و نينه
 او لن يشوف جده النبى ابكتره
 يبويه چن ويريدك گاطعينه
 تضل ابكريلا يحسين مذ بوح
 او راسك عالرماح امعلگينه

* الحسين يود عقبر جده * و خروجه من المدينه

انتبه من ذاك طيفه او تصب عينه
 ودع گبر جده او عزم ايشيل
 احضرت ذبيح النشامه راجيه الخيل
 آمهم يرچبون النساءين
 الهن بالدر لا تلحج العين
 تعال اوشوف من رفت الرايات
 مشن واما مات الفاطميات
 مشن من يثرب بهاي الجلاله
 الضل بعده ابمچانه اشلون حاله
 يبويه السيبتنى او رحت منى
 عشيره ابفرد يوم اتشيل عنى
 ومحمد يجيها وم البنين

او عزم يترك او طانه المدينه
 او آمر تحضرا هذبيح الرجاجيل
 الكل منهم الصمصام ابيمينه
 او يتكفلون بخدور الخواتين
 او زينب گامت ابهامى الضعينه
 ابهوا دجن عزيزات ابوالحملات
 ابوجود ارجالها اليوث العرينه
 ابضعن حسين هالحفت ارجاله
 العليه اتصيح ابوى حسين وينه
 اتركتنى ابدرکم ما فترونى
 او يخلون النزل موحش عينه
 يسلوها اشيسليها على احسين

اویاها ایطوحون النوح بونین
راح حسین عنه ابذیچ الاخوان
بگینه اعلی الولی نسل الرکبان

یگولون الولی راح امن ادینه
او خلانه ابزنه ابهای الاوطان
هم یرجع ابخوانه او بنینه

✽ بکاء العلیله ومن یبقی معها لفرق الحسین ✽

هم یرجع ابخوانه او بنینه
اویلی ضلو ابهای النیاحه
بالدم طیراجه صایخ جناحه
اعلی دار حسین وکر ذاک الغراب
علامه جای بیها امشان الاحباب
شافته العلیله او زاده مها
وجت لم البنین اگعدت یمها
اجو شافوه متخضب الجحان
وین حسین گال اند بیح عطشان
ترکته بالشمس عریان مطروح
او شفت راسه اعلی عالی لسمهری یلوح
او یمه امجزه نیف او سبعین
او زینب سافرت ویه النساوین

او نسوی بالمدینه ایام زینه
ما حصولو عگب حسین راحه
یتمرغ او تجری اد موع عینه
یتمرغ او دم العین سجاب
دم من نحر ذاک الچاتلینه
وجت تبچی او تعنت دار عمها
تگله اغراب جای ابخبر لینه
گالو علم عندک بیه الاحزان
او راسه اعلی الرماح امشهرینه
امحطم بالعوادی او زینب اتنوح
او حتی الطفل یمه ذابحینه
علی التریان ما حصولوا تکفین
للشام او ولیها امگیدینه

✽ ✽ ✽

المکه من وصل نور المدینه
اجت لیه الکتب من اهل کوفان

اجتله الکتب د جبل عجل لینه
د جبل واحنه الک شیعه یرسان

او نريد انته الذي تحكم عليه

الاميه ما نريد ايصير سلطان

* ارسال مسلم و خروج الحسين من مكه *

رجل يحكم بحكم الله ابرعيتك
الك مية الف سيف امشهرينه
يجمع كون شمل الدين و يلّم
يخبره بالعليه امصا لحينه
من مكه طلع غاصد الكوفان
ابفرد يوم اجت كلها امبايعينه
يگله اتنطرك الشيعه تراها
انگلبت من دخل نسل اللعينه
او غده ايدور ابسگها ابنيج الكاع
حرس ملوؤا عليه نبيج المدينه
وصل يم دار طوعه او وگف مده
يون لا چن خفي تسمع ونينه

* * *

از ا اتاخرت ودي من اهل بيتك
الشيعه كل وكت تنتظر جيتك
بعث ليهم اهداك الليث مسلم
اشما صار او جرى لحسين يعلم
ودع لبن عمه اب نصف رمضان
ابخامس فطرطبها صاحب الشان
كتب لحسين بالبيعه اخذها
بعد ما حسب اشيدرو رورها
اجه ابن زياد وهي انگلبت ابساع
عليه اتدورو الفزاع فزاع
غده ايدور ابظلام الليل وحده
طلعت شافته ادموعه اعلى خده

وگف يم باب طوعه ايجرونينه
طلب ماى الذي ايبرد غليله
شرب منه او غده دمعه يسيله
تگله اشربت هذا الماى منه

عگب نبيج البيعه امطاردينه
راحت جابت الماى الجليله
دمع مخلوط من دم تصب عينه
واگف روح لهلك عاد عنه

✽ فى رثاء مسلم (ع) ✽

هلى وين الاهل برض المدينه
 غريب اولوا الى ناصر ولا اعوان
 يگللم ابنكم غادرينـــــــــــــــــه
 انا مسلم الضيفى احبيلـــــــــــــــــه
 ابن عم الرسول التعرفينـــــــــــــــــه
 هله بمسلم هله ابضنوة الطيبين
 گلها الكتبت انگلبت عليـــــــــــــــــه
 لچن بعد الفجر شنهوا لجره اوصار
 اجت من كل كترمتو ارد يـــــــــــــــــه
 او خله الروس منها تارسه البر
 ما خله امن اهل كوفان عيـــــــــــــــــه
 او بيها اتواردو صاحب الغيره
 من جابوه امچتف گايد يـــــــــــــــــه

* * *

مسلم ما دريتوا امچتفينـــــــــــــــــه
 سيفه ابرگبته او دمعه ايتجاره

ابو طاهر سمعها او جذب ونه
 هلى برض المدينه ونه ابكوفان
 وينه اللى يصل لولاد عدنان
 يها لجره دضيفينى الليـــــــــــــــــه
 ابن اخو حيدر على اليحمى دخيله
 تگلها دخل على الراس او على العين
 اسمعت عنك رسول امشان الحسين
 طب عدها او مسى ابها لبیت خطار
 عليه جرت الكوفه ازغارو اكبار
 طلع ليها او حمل حملات حيدر
 وحگ حيدر على لولا المگدر
 لو ما حفروا هذيچ الحفيره
 وسف ما حضرتها هذيچ العشيره

اريد انخه الهواشم بالمدينه
 من جابوه لعد گصرا الاماره

✽ فى رثاء مسلم بن عقيل ✽

يخلصونه من ابن زيح اللعينه
 جسورا و للمنيه فاتح الباع
 يشوفونه ابدماه امخضبينه
 يوم عالقصر گاموا يصعدون
 يريد احسين يمه احسين وينه
 او بعدها اتوجه او سلم على حسير
 الذى كتبو لك انگلبو عينه
 سلامى اعليك هذا الصاربييه
 رسولك شد و ايساره اييمينيه
 او قطع راسه على قصر الاماره
 رماه والناس كلها حاضرينه
 ولا چنهم اجوله ايبا يعونيه
 ولا چن لبن عمه امبا يعينيه

* * *

شال حسين من مكه ابنينيه
 ابيوم البيه مسلم هاجمه البين

عسى اهد يچ العشيره تشن غاره
 من دخلوه فلا سلم ولا ارتاع
 عسن تحضر عماه ابذ يچ الساع
 عسام حضرو الحاله او يشوفون
 و هو امچتف غريب ايد يرالعيون
 من اتعلى القصر صلى ركعتين
 عذرى اتقبله امچتف الايد ين
 الذى كتبو لك انگلبو عينه
 انا اتجد مت گبلک للمنيه
 تعمد له اللعين ابکل جساره
 عساه انشلت ايمينه او يساره
 غده ابمخضر جمعهم يسحبونيه
 ابسککهم والشوارع يچرونيه

ابيوم بيه مسلم حان حينيه
 ابيوم الترويه الثامن مشى حسين

✽ فی ملاقات الحسین بالحر ✽

الهواشم حفت ایدیح الضعینه
خبر میشوم جاله اوزاد همه
صفگ بیده الحسین اوجرت عینه
های اول مصیبه و الکرد لاح
گالوا للحرب و آمرعلینه
جابوها او جذب حسره شدیده
خانج عبرته او مخفی ونینه
یعمی های حالت یتیم بیسه
او خلانه یتامه اشلون بینسه
و اعلى الناس والا یتام جودی
ابدیح الساع تتیتیم اسکینه

* * *

ابأمان الله وخوته حافینه
لن الحر ابدیه ابألف خیال
اوسدگ جازوه ابشین امکان زینه

مشى اوشد للعراگ ابن المیامین
وصل لزرود ضعنه ابو الیمه
انچتل مسلم سفیره و بن عمه
گلهم یحوتی مسلم گزی او راح
نرجع لو الثاره نلس اسلاح
گلهم عاد جیبولی حمیده
مسح راس الیتیمه حسین بیده
تگله تمسح ابچفک علیسه
اخافن والدی ضاگ المینه
یگلهما مویتیمه انتی ابو جودی
الیتیم لو گطعوامنی ازودی

شد رحله او مشی ابدیح الضعینه
اشچم منزل گطع بهذیح الرجال
سگاهم بالظهره مای الزلال

✽ ملاقات الحسین بالحر ✽

ولا بلو دلیله الچان لهفان

امنعه من الفرات اومات عطشان

الطفل بالسهم نحره امطوگينه
 او صلوا وياه صلاة الظهر فرضين
 او گلهم انتم انه لو علينا
 بعثنى اعليك اد خلنك للبلاد
 ابألف خيال د ريك لازمينه
 اذا ما چان هالموقف يهـمـك
 الحچی جدا ماضن مرجعك لينه
 وابرکب الحسينى امراج البين
 وبد ما سار خطوه وويه الضعينه
 اشو اتراکم عليه ابهاى همها
 اسرار الـکون عندك من نبينه
 وسمها نينوه و العقر المخوف

غيره ما بگت لشرار كوفـان
 ضل الحر املازم ويه الحسين
 صلى او خطب بيهم وهم جاثنين
 گال الحرانا گايد ابن ازياذ
 اسدن هالدرب لا رايح اوراد
 گال حسين اذاً تتكلك امـك
 لچنها ابعاقة امرك افهمك
 سار حسين والحر ساير احسين
 وگف مهر السبط ما حرك ايدين
 سئل يسباع هالارض اشاسمها
 گالوا تسئل او عندك علمها
 اسمها الغاضريه او وادى لطفوف

✽ فى نزول الحسين (ع) بكرىلا ✽

تراهى كرىلا البىها انزليـه
 وعد من احمد المختار جدى
 او جسمى بالعوادى راضينه
 ابهاى الكاع الاگى اجيوش اميه
 ولا يحصى ابعد د جيش البيجينه

و سمها العد جميع الناس معروف
 صفگ بيده او گال ابهاى وعدى
 اضل ابكرىلا معفور خـدى
 د نزلوا بهالارض يهل الحميه
 ابهاى الكاع كلها اتجر عليه

* * *

اختلگنه الكرىلا اوليها انتشينه

من اول هاى مكتوبه علينا

هذا نكتب من ربي عليه
 حشري او نشري ابهاي الوطيه
 ابهاي الارض تتذبح انصاري
 ثلاثه اعلى الثره والچفن ذاري
 ابهاي الارض تتذبح زلمنه
 ابهاي الارض تتسلب حرمنه
 ابهاي الارض تتيسر النسوان
 او تطب بعد الجلاله ابوسط ديوان
 اشگلب زينب اببوم سمعت حسين
 تگله ارجع يخويه ابهالنساوين
 گلها هاي يازينب بعیده
 اخيچ ينگطع لازم وریده

احلن کون برض الغاضريه
 او يصير الكونه الباري عليه
 ابهاي الارض ابگه ايكون عاري
 او راسي بالبلاد امشهرينه
 ابهاي الارض تتفرهد خيمنه
 اوچم طفل ابطفل ساحگينه
 او تفارگنه او تسير البلد کوفان
 او وياهم عليلي امزجلينه
 لفته و المدامع على الخدين
 لرض طيبه ولا تمهي ابسينه
 اخوچ حسين هذي موش بيده
 او لازم على الرضه اتعاينيه

* في نزول الحسين بكرلا *

يختي انتي الشريکه ابنهضتي هاي
 اوصيچ ابهلي او جملت يتاماي
 * * *
 لو عنچ فرد مشيه مشينه
 تصيرين الكفيله ابضعن الايتام
 بالكوفه يخويه او بلدة الشام
 مصايب ترمبيچ اتشيب الراس

ابو گعة كبرلا اتگومين وياي
 لو عنچ فرد مشيه مشينه
 * * *
 تصيرين الكفيله بالضعينه
 او تبارين الحريم ابذيج الايام
 ابصرچ هالمرار اتقابلينه
 اجرعيها او شربي لها من الصبركاس

والاعظم بيت حيدر فرجة الناس
تگله آنه لود يعه العشت بحماک
يخويه اشلون اشوف الشمريد ناک
يخويه و الشماته اعظم عليه
وتّه بت فاطمه الزهره الزچيه
يهون اعليک وانه اريات الدلال
الهال عيله ترید اتبارى ارجال
لچن غير الصبر ما اشوف چاره
اعوفنک طريح ابها المعاره

الشماته من الموت اعظم عليه
توهدنى او تذنبي ابولية اعداک
او يحز منك ويريدک يبو اسکينه
اطب ديوان وين اهل الحميه
وبوى الطوع الجان ابيمينه
اگطع للفيافي ابرفگت انذال
او حريم احنه بسفرنه اشلون بينه
الهائى اترید بين امى جساره
الکلب ما ايطاوع انعوفنک رهينه

* فى الجيوش التى زحفت لحرب الحسين (ع) *

ابوالسجاد من حط بالضعينه
اول راية الشدت على حسين
اسيوف ارماع شکت نبل صوبين
اتجمع جيشهم والعدد مليون
خطب بيهم او گللمهم تسمعون
انا سبطه او حفيده ابن الزچيه
هذى لامت احروبه عليه
اوصاکم ابحبينه اولاده الاثنين
ماکو غيرهم بالخلگ سبطين
گالو له اعلى حکم ايزيد دنزل

اجوله کل فرد يطلب ابدينه
راية بن سعد والکل مسلحينه
اعلى حرب حسين کلهم طايعينه
مگد هم لعدده يسفکون
تعرفون النبی الهادى نبينه
ونه الجدى يوصى دوم بييه
تنکرونه او يوصى دوم بينه
گال ابحسن اوصيکم والحسين
انگلبتوا ليش فدگلبه عليه
او ابدما تحسن ابخشية الذل

او نود يك ابكرامه ابداره اتحل
گاللم عجب تأبى المـروه
ما سلم ولا اخضعن گـوه
خله ايصير كلما صار خله
ابيع الدين و الجدى شكله
اشلون امهل اليزيد ابدىن جدى
لضحى اولو يضل معفور خدى

اميرالمؤمنين اهوه او ولينه
ابايع للذى ابخره تـروه
ولا مديت يمناي ابيمينه
اموت ابعزولا عيشن ابذله
اليزيد ابن الدعيه انبيع دينه
ونه اسرار النبى المختار عندى
الموت ابشرف ليه احنه اعتنينه

✽ خطاب زينب مع اخيها الحسين (ع) ✽

عسى يا يوم عاشر لا يجينه
ليلة عاشره و اشلون ليله
تعاين عيلة ابن امها ثجيله
اجت لحسين زينب والدمع كات
يخويه گوم رده گال هيهات
يزينب وين ردتنه بعیده
باچر بالجثتمتلى البيده
موعودين خويه ابیوم عاشور
ابهائى اتخلص الشبان البدور
وعدنه اتخلص ابهائى الوطيه
اشوف اجساد اخوتى الكل رميه
او على الاكبر او جسام المچنه

او عسى ما مرت الليله علينه
زينب حايه الدمع تسيله
البيها امطنبه اهذيچ الضعينه
تگله يا كفيل الفاطميات
بعد هيهات نرجع للمدينه
اخيج رده ما تصح بيده
باچر تحمل اليوث العرينه
وانتى ابهائى عندچ علم مذکور
وعدنه كربلا اوليها اعتنينه
ونه صابر اشما يجرى عليه
وخوى اتطیح يسراه او يمينه
او جميع انصاره اللى اتعنو انه

اويه ثبتست الظهر محد يضل منه
 او حتى الطفل يمي ذا بحينه
 من سمعت حقي احسين الحزينه
 اصرخت باجيه الكشره عليه
 عسى يا ريت لا جيت امن الاوطان
 ولا هبت عليه ارياح الاحزان
 ولا اشوفك عالترب يحسين عريان
 او راسك عالرماح امعلگينه

✽ فى وحدة الحسين (ع) ✽

جيتى اشلون جيه ريت لا جيت
 عسى گبلک لنام ابگبر يا ريت
 يخويه أنه العزيزه او ترخصونى
 برض غربه ابحریم اتفارگونى
 يگلله اليراعى رب العباد
 يختى اولو گطعتو الذيج البلاد
 و الاعظم وگفت اذيج الدواوين
 او راسى ينضرب وانتي تشوفين
 نادنه عسى لا اوصل الهى
 ابد يوان اوگفن چاوين واليى
 مهو موجود عباس المچنه
 عجب يحسين تتبرون منه
 يبن امى ولا الهالگا عوصليت
 ولا الجسمك اشوفه امگطعينه
 عگب ما بالجلاله اتخدرونى
 يخويه حسين من وصيت بينه
 او عينچ عاليتامه او على السجاد
 چم ضيم او مرار اتشاهد ينه
 او جد امچ يسبون ابوالحسنين
 او يزيد ايگول اكبرعيد لينه
 ولا ابراسك اشوفن تشمت اعداى
 مهو موجود حماى الضعينه
 اطب مجلس و هو راعى المحنه
 الاختكم ما نظر واحد ابعينه

* * *

يوم العاشر اگشر يوم لينه
 احسين الیطلب الناصر يعينه

اول ما برز شمعة الشبان
انا ابن حسين گلهم يا آل كوفان
صرخ بيها او حمل چن على الكرار
فرت واليفر يلحگه البتار

على الاكبر لعد خطة الميدان
الذي كلکم أنگلبیتو علينا
او غدت ذیج الزلم والخیل طشار
یلگطوین راعی العلم وینه

✽ فی رثاء علی الاکبر (ع) ✽

راواها العجايب والغرايب
كفو ابن حسين اله ابيوم الحرايب
على الكرار چنه نهض ليها
مثل صل الرمك يزرگ عليها
عگب ما حومة اطراده خلاها
احسين ارويحته يم شبه طه
ليله واجفه و اتعاينه اشلون
اسئلته گال لبنج برز ملعون

او شربها ابكوءوس المرمصايب
على الكرار چن ليث العرينه
صرخ صرخات چنه الاسد بيها
وهي اترید المفرو المفروينه
ابن غانم اجه ابمشيه ايتباها
واگف للولد شايج ابعينه
اهناك اتشوف منه اتغير اللون
يعدونه بألف المجابلينه

* * *

يگللها اندعى لبنج يجينه
يمن ردیت يوسف من بعد حين
تره اعلى ابني دليلى صار شطرين
استجاب الله دعى ليله الولدها
گطع راس ابن غانم حى سعدها
ذب راسه اعلى ابوه حسين فرحان

يويلى او طبت الخيمه الحزينه
اريد اترد عليه ضنوة احسين
اخافن ما يرد الولد لينه
او نصر الاكبر او جندك مردها
و جاها او راس ابن غانم بدينه
جبتلك راس ابن غانم بيريسان

او جبتك راس بكر صايد ينه
يبويه من العطش ها الضعف حيلي
بعيد الماي يوليدى علينا

عادات الملوك اتصيد غزلان
وريد الجايزه انفطر د ليلى
صاح احسين يبني اشتتكيلى

✽ فى رثاء على الاكبر (ع) ✽

بعد ساعات تشرب من الكوثر
واگف على الكوثر يرتجينه
يومك يا اوليدى اوليك معدود
ابعلى الكرار ذكرهم اسنينه

* * *

ابعلى الكرار ذكرهم اسنينه
امطلك للحياة او باع ليها
رمحه ابيسرته السيف ابيمينه
اجه العبدى او غده ما يدور الغفله
صكه او وگن نوره خاسفينه
ولتنى اسيوفا اوسمر العوالى
اجاله احسين شافه امفيلينه
ماكو امجان اشمك من هالارماح
يشبه المصطفى ابمنطقه او زينيه
لچن ساعه او اضل وياك مطروح
ابوك اعليك ما تسمع و نينه

اصبر يا الولد يبني يا الاكبر
ابچف جدك ابو الحسنين حيدر
يبويه امودع الله او سدر را ردود
اريدنك التحيى ايام الجدود

برز ليث المشكر من عرينه
ابها لحمه اشعمل ناس بيها
صگرو اعلى الكطمه حوم عليها
عگب ما شال ذاك الجيش كله
بدر بربع طعش نوره ابمحلته
صاح اعلى ابو الحگك شوف حالى
عسى اتجينى ابعجل تجمع او صالى
گعد يمها او بچه او فوگه انحنه او صاح
شبر ما بيك سالم من هالاصفاح
لو اضلن لجيم العمر بالتوح
بيك اجر ورح وانه ابگلبى اجر ورح

✽ فى رثاء القاسم بن الحسن (ع)

وجت زينب او وياها الخواتين
يشوفنه العزيز امگطينه
طول ابطول و اتمدت يمه
من شافت الشاب اموزرينه

* * *

ما راد العرس ما راد زينبه
اجه العمه او دمع عينه ايتحدر
يدوروين راعى العلم وينه
المراجل للهواشم تاج ليها
وهو اتلثعش بس عدة اسنينه
اوياما جيمة اللفها او طواها
وهوينهم مثل حامى الضعينه
لبو طالب اشما كثرت اولاده
او يعمرون الحرب لو طابينه
شبل الحسن من دوحه المختار
منعوتين كلهم وينه وينه
او تالى سلم امشان المنيه

شاله حسين لخيام النساوين
دارن فرد دوره اعليه صوبيين
ليله اعلى الولد طاحت تشمه
اوشو صفك بعد حالت العمه

طلع شبل الحسن بسفه ابيمينه
ما راد العرس من راح الاكبر
طلب رخصه او برز ذاك المشكر
خله الميدان يوم صرخ بيها
سيفه صاجعه او نزلت عليها
ياما كريلا ابد مهم رواها
ردت ليوره او نكست لواها
شهادها من النبى عد هم شهاده
الشجاعه لهم على الناس ابزياده
او تعال اوشوف قاسمهم المغوار
او جده البالحرايب على الكرار
اخذ له ابكريلا حگه الشفيه

✽ فی رثاء الانصار (ع) ✽

او شرک راسه او هو مه او غربت عینه
چتل لزدی او چتل کلمن ابد به
یجاسم عادل رب ترجب اسکینه

* * *

امجد کل فرد سیفه ابیمینه
او رویه الجیش لفوها او طورها
نصرتک دور یناها او لگینه
فرد ساعه او نطبها الذیح الجنان
الجنه امفتحه او تنتظر لینه
انصار احسین مکتوبین باللوح
الف مره حلوا من اتکطعینه
حلوا واحلی تری من الشهد واطره
نحب اگبوره یمه او حضینه
یمه اگبوره م بالغازیه
او بالجنه ابقصور امجاورینه
هو و من الا صایل علی التبریان
ینادی یا حبیب ازهیر وینه

اجه الازدی او تخفاله ابخیه
اجاله حسین گلی اشحال گلبه
وصله و انحنه او دمهه یصبه

انتخت ذیح الزلم جد ام عینه
اسعرت نار الحرب واهمه اعتنوها
انصار حسین فرسه او حصولها
عگب ما تتسعر حومه المیدان
هذا الیوم نوصل کون رضوان
لبو السجاد نغدی المال والروح
ریحنه ابنصرته والخالف ایروح
اله لو نذیح سبعین مره
حلوا من انام یمه ابفرد غبره
صدگ نالوها دنیا او آخرته
مدفنهم فرد حاره سویه
عگب ما عمرو حومه المیدان
اجاها حسین متکسر الجنحان

✽ فی شجاعة العباس (ع) ✽

<p>ابو فاضل لزم سيفه ابيمينه يگله الصبر گوض بعد عنه العيله امن العطش ماتت عليه المراحل و الحميه ابيومها تهيج و ذريه بالهوه او راس ابوسكينه اعرفك من ترید ابهای تگدر انام ابكربلا هالوعد لينه بعض من هالشجاعه ايكون يدرون نجابل لو تجر كلها عليه ابو فاضل او فل للموت باعه اوهوه او بالعمد راسه فاضخينه</p>	<p>النوبه دارت الحامي الضعينه طلب رخصه امن ابواليمه او تعنه اسمع بالخيم صغيره او حنه شنهو الحيل اريده غير للضيغ ابن زياد اخلى عسكره اصريج گله حسين اعرفك نخر حيدر لچن تدرى ابوعدنه او بالمگدر لچن منهم دخذ حگك اليعرفون احنه لمن صلب هزاز الحصون اى واللها و رسم خط الشجاعه فناها او عالنه رگطعوا اذ راعه</p>
--	---

* * *

<p>او منه گطعوا يساره او يمينه او شاف الراس منه صار نصين صرخ صرخه او شلع سهم البعينه</p>	<p>هوه اعلى النهر راسه فاضخينه اجاله حسين شافه باغير چفين او شاف السهم فيض ناظر العين</p>
--	---

✽ فى مصرع العباس (ع) ✽

<p>تري ظهري اعلى فگدگ صار مگسوم</p>	<p>يخويه انهض يشايل بيرغى او گوم</p>
-------------------------------------	--------------------------------------

اعلى اخوك احسين كلها التچت الگوم

اليريد الثارو الیطلب ابد ینــــه

یشیاله الطحت عنه اکسرتنی

چنت رجواى یا حامی الضعینه

ترى زینب على الباب اوتتانیك

ما تدرى الزمان اشعمل بینه

لحتى ایكون اعالج طلعت الروح

اشاجواب لو تگول الوعد وینه

ابهای العلم بعدك حیرتنی

د ریت اتوحدت من فارگتنی

یخویه اویای للخیمه ارد اودیک

على الحومه تراهی ترجب اعلیك

گله اعلى النهر خلینی او روح

اشلون ارجع وعاین زینب اتنوح

او فاضت روحه او صاح الاخو حسین

نخر من حیدر الریاك لینه

اهو ایحاجیه اولنه غرب العین

یا عباس اخو مثلك بعد وین

* * *

یویلی اتلگته تسئله اسکینه

یگله عاینینی اشلون حالى

عمچ بالمواضی امفصلینه

اچفوفه امگطعه والراس نصین

او راسه بالعمود امهشمینه

گله اعلى النهر مصیوب عالراس

من عباس رد یجذب ونینه

تگله وین عمی جیت خالی

ترکت اعلى النهر چثة الوالی

ترکته اعلى النهر من غیر چفین

او من عمچ یبویه راحت العین

اجت زینب تسئله اشلون عباس

* فی مصرع العباس (ع) *

روحه فایضه او غربت عینــــه

فارگته عضیدچ مامن انفاس

و جيتچ منكر ظهري عليه
تركته على النهر جسمه رميه
بعد هيهات دهرچ يرجع اردود
او راسه ايطيب من ضربة العامود
صاحت زينب او جذبت الونه
على العباس ما يخلص حزنه

* * *

عگب ما خلصت اصحابه او بنينه
بعد ماتم بجيه من اهلننه
عينه غارت امن العطش منه
شاله و اعتنه و الدمع منذروف
گاللهم صعوا و اياى معروف
د سگوا ها لطفل گطرة امينه
کاسر رگبته ما بين ادينه
اتجسم جيشهم بالراى صوبيين
او منهم گال لا اتخلون لحسين

اعلى ابو فاضل احزام الظهر ليه
اخيج بو الفضل لا ترجينه
وخوج اتعود اله اچفوفه اعلى الزنود
او تجبر بعد يسراه او يمينه
هنوبه ترى اتکور حملننه
الف يا حيف کسرتنه ابو لينه

گاللهم د جيبو الطفل لينه
بس هذا الطفل يجذب الونه
رحم ما کو اباهل کوفه علينه
يفيله او وگف ما بين الصفوف
طفلنه امن العطش غربت عينه
انچان انتم عرب عد کم حميه
يون لا چن يفت گلبى ابو نينه
منهم گال شنهو ذنب الجنين
ولا شعره اولاً واحد من بنينه

* فى رثاء عبد الله الرضيع *

اريدك نزع الغوم تگطع
اريدك بالسهم تگطع وتينه
او صابه والطفل مات ابحسرتنه

صاح الحرمله بن سعد دسمع
اتاكد شوف نحر الطفل يلمع
عين حرمله سهمه ابرگبته

گزه وامن الشرب ماضاگ عينه
اخذ دمه او رماه للسمه الریه
او تالی رد عليها ذابحینه

* * *

طلعت بالعجل تسئله اسکینه
او جبت لی اویاک من المای شربه
ابد لالی بالسهم امطوگینه
وجتله الوالده او شنبگت ولدها
تشمه او تلثمها لولها الحزینه
ییمه ابوسط گلبي الجنة اضمک
ابسهم نحرک افادی امصوبینه
منام اللیل خلانی ترانی
ولا اردن اخلافک للمدینه
واگعدک وشوف المهد خالی

ثلث تيام ما بلو چبد تــــه
الله الحال ابو السجاد گلبيه
ستشهر ابحظن امه تربــــه

اشحاله من رجع شایل جنینه
عساک اسگیت اخیی او برد گلبيه
گلها هاج اخوج الی تربــــه
شافته او غدت تخمش ابخدها
علی اچبد الولد خلت چبدها
تگله یشمامه او تسمعه امک
ییمه وین احبک وین اشمک
یعبد الله سهم نحرک سبانی
عسانی بالکبر گلک عسانی
اهز مهدک یشمامه ولا لــــی

* فی خطبة الحسين فی الجيش *

لچنه امگدر اتروح امن ادینه
احس بیها ابنهاری او باللیالی
مگلت ابکریلا اتروح امن ادینه

* * *

اشدت للحرب والسیف اییمینه

نسیت اهذاک یولیدی دلالی
یبني نبلتک دوم اعلی بالی
گلت تخلف علیه اریای تالی

ضل احسین ما واحد یعییه

تعنه او خطب بهذيج الجماهير
اگولن چان عدكم فرد تقدير
آناه حسين ابن فاطمه الزهره
وصه باعترته واحنه العتره
او ليش اليوم جريتو اعليه
هم عدكم جواب اهانك ليه
من يستلکم المصطفى المختار
تگلوله گصد نه ابجيش جرار
ما جابوه الا ابنيل ورمح
وهو ابذيج الشجاعه جهجراوصاح
يبو اسكينه حله يومك بالايام
لخلى اليوم سيفى يلگط الهام

او گلهم تعرفونى احسين مو غير
انسبونى منهو آناه او من نبينه
بنت المصطفى اتعرفون قدره
وانتو اتجمعيتو الكل عليمه
طمع منكم ادولة بنى اميه
بالمحشر انا اهانك التگينه
شنهو اجوابكم بهذيج الدار
على ابنك بالهنانى او شرعينه
او عليه التچت الصوبين بصفاح
هذ اليوم يومك يبو اسكينه
انا المثلى ابد هيهات بنظام
او لخلى الرحم يلگط وينه وينه

✽ فى شجاعة الحسين (ع) و مصرعه ✽

احنه المن گبل آدم نشينه
احنه ابساگ عرش الله انکتبنه
ما يحتاج النعرف نسبته
اعرفکم ابقدرتنه النظاه
ذاک السيف لفاها او طواها
نزله العهد وعدك عاد يحسين
صاح النوب يسيوف الملاعين

وانوار ابعرش رينه زهينه
او بنوار العرش رافع رتبته
اعلى اها لعالم من الخارج عليه
جر سيفه او غدت فوجه ابد ماها
لو راد النصر ما بگت عينه
انطيت العهد دمك ينصرالدين
اخذ نينى او هوت بيه متواردينه

خلو ذاك جسمه الزان عالزان
او فوگ العطش راسه امفرگينه
يطلب ماى ما حصل بالانزاع
او يشوف ابنه او عزيزه امهشمينه
يصهل يخبر اشصابير على حسين
يخويه الخيل هالجمت عليه

* * *

يخويه بعدك النوبه انو لينـ
يخويه والعليل امريض وانحيل
يبو السجاد گلى اشلون بينه

اويلى اتواردوه اشلون عدوان
وهوه ايصبح يا جداه عطشان
يجده شوف هذا بنك على الكاغ
عجب ما طب على الكرار فزاع
فرمهره يحمم للصواوين
اطلعت زينب تناديه اوگعت وين

يخويه الخيل هالجمت عليه
يخويه بالمخيم هجمت الخيل
يخويه اشحالنه لوهود الليل

* فى ليلة الحادى عشر *

ما اگد ر اوچدك وين ماوين
بعد منهو اليحن عگبك عليه
هذا الحمل كله تگلته اعليـ
من تمشين عنه او تتركينه
ياربها ابد ربها فوگ الجمال
او تراهى ابد متچ بنتى اسكينه
او تشوفين المصاب هالعجينه
او وياچ العليل امزنجلينه

* * *

يخويه وين طايح ياضى العين
يخويه الحيرتنى ابهالنساوين
گالنها ابلسان الحال اوصيـ
يختى ابهالدرب ريج يراعيـ
يخويه هلة هله ابهالعيال
اطفالچ بالدرب لا اطيح الاطفال
يخويه انتى الشريكه ابهالمصيبه
تطبين ابمجالسهم غريبه

ترى راحت اها لینه امنادینه
 او بکینه بس یتامه او جیش نسوان
 او یشوف اشلون من لیلہ علینہ
 اخوی احسین راح او راح عباس
 وایردن یحضر الکرار لینہ
 علی السجاد وام کلثوم عمتہ
 ما ناموا اللیل امساهرینہ
 بیویہ انہض او شوف ابکرلا امشوار
 ولا تطلع شمس و احنه ابسیینہ
 او یتیمک یا علی اتشفاد موعه
 الصدر عالظہر منه امطبیگینہ
 علی الکرار لو هذا شبیهہا
 تگلہ ابعد یها للی اقطع لینه
 هلیہ زلمنه ابناہی الو عار
 او هذا اللیل کله امحاسبینہ
 او گلہا جیت الحج گاطع البیدہ
 اشبیدی اعلیچ زینب یا حزینہ

* * *

یوم اهدعش یومہ اعظم علینہ
 نرید انشیل وانفارگ هالبدور
 وخوته عن اشماله او عن یمینہ
 عسی لامر علی زینب ولا لاح

یلیل ابعد ولا تجبل علینہ
 ترى اللیلہ العشیرہ علی التریان
 عسی ایطب کرلا خیال الحصان
 یشوف اشلون لیلہ تشیب الراس
 ما یقبل الشخصی تنظره الناس
 اهداک اللیل زینب جسمتہ
 او طول اللیل اھیہ اتکلفتہ
 گیل طرت الفجر ندمت الکرار
 عسی بس لیل یبگه اولامن انهار
 علی انتہ امان الکل مروعه
 دریت ابابنک الرضوا اظلو عه
 اهنک اویہ الفجر بین علیہا
 املثم من بعید او جای لیہا
 احنه ابناہ حیدر علی الکرار
 راحت کل خیمنہ ابشبت النار
 ارخه عن لثامه او صفگ بیدہ
 ابوچ آنه او ابوالگطعو وریده

الصبح لا صار ریتہ اولا یجینہ
 یا یوم اهدعش من شهر عاشور
 او نخلی احسین عالتریان معفور
 او یلی اشلون ذاک الیوم مصباح

تشوف اجساد اها ليها بالابطاح ولا واحد المنهم دافنيه

* في يوم الحادي عشر *

نادت من يشيل احسين و اهله
وين اليوصل امحمد يگلّه
عاده لليموت ابلده اسلام
مهو ييگه ابارضهم ثلث تيام
اريد انصب الماتم للنياحه
لاجن وين تحصل بعد راحه

* * *

عگب عباس حماي الضعينه
انياگ اليسر جدموها للعيال
استعدن للسبي پريات الدلال
ركب عيلته السجاد كلها
زينب تفگد الحرمة او طفلها
اويلي امن استون كلهن بلنياگ
جدوا على الكوفه والضعن ساگ

شمر هالنوب يتامر علينه
او صاحوا للنسا ركنها لاجمال
بعد ذاك الدلال الراح وينه
اهو او فخر النساء الشالت حملها
اهي اتحزمت لمبارة الضعينه
صاح النوب حاديهن بالفراگ
او طيگ ذاك الضعن ضح ابحنينه

* في وصول السبايا الى الكوفه *

نادت زينب اتمرته على احسين يحادي خل يودعنه النساءين

نگله اود اعاقله الله اليوم ماشين
مشينه او عينه ترعه الجثككم
بس الروس ضلت يم ضعنتكم
يخويه اود اعاقله الله والضعن شال
نسوان او سفرو اركوب الجمال

* * *

الكوفه من اوصلت نديج الضعينه
ابن زياد آمر يوم عيده
قضى اعلى احسين راسه صار بيده
آمر يوم ثانی يوم منحوس
اوجد مولى على البالغيد محبوس
جيبولى النسه ابقصر الاماره
الكلب اد رك ابجتل احسين تاره
اويلى او يوم طبو على بن زياد

عنك يا لولى غضبن علينا ه
احنه بالضعن و الروح عدكم
ابد رينه اويه الرؤوس اترافگينه
او مصيرى ما اعرفنه ابها العيال
اشاگول ابها السفر ويني او وينه

ابسه ثانى عشر علگت زين ه
ظفر عنده او گضه كلشى اليريد ه
هديه ليه راسه جايبينه ه
على روس العوالى د نصبوا الروس
اليعاين راس ابوه جدام عينه
يطيب الگلب لو طبن يساره
الشملة او للعشيره فرگينه ه
او شاف امگيد ين العلى السجاد

* فى خطاب زينب فى مجلس ابن زياد *

يوم المن على ابانه اشتفينه
ذاك الراس متخضب ابدمه
يضره بالعصى انشلت يمينه
يظالم لجل جده ما رحمته
او عصاتك تضره ابثغره اوجبينه

غال اليوم عيدى اكبرها لاعياد
او جابو راس ابو السجاد يمه
راس اللى النبى اثغره يلثمه
عسى انشلت يمينك يا لضررته
النبى دايم يقبله فوگ شفته

عليه انكتت اهد يچ الحزينه
 تشبه بالسجع حيدر الكرار
 ابهاى الدار الك وابد يچ الدار
 حسبالك ابچتل احسين تستر
 لو گصدك تندج راس حيدر
 احنه اهداك اسمنه اليشع بالكون
 ابد يچ احسين مگصدكم تشمتون
 الرياسه النه او فخرنه النبي المختار
 او عمه الباخلد جعفر الطيار

او خلت بالعرگ يرشح جبينه
 تگله بين مرجانه اكسبت عار
 النار النار بالضعيد بينه
 او تطفى نور جد نه النبي الازهر
 ارقاء او طلقناكم بدينه
 ولا اتكدرن منه بعض تمحون
 او تدومون ابرياستكم عينه
 الاسم بالاذان ابليل و انهار
 او بالقرآن شجرتكم لعينه

* رجوع زين العابدين لدفن الحسين (ع) *

اخرس او ما گدر يرجع عليها
 ابوالباقر و هي شبگت يديها
 جريب انته يحيدر شوف حالى
 زمانى كسراهد يچ العوالى
 يهل كوفان كلکم تعرفونى
 كل نسوانكم چانوايجونى

فقط هم النذل يدبح و ليها
 عليه او صاحت الكرار وينه
 ايمجلس واجفه او من غير والى
 عگب ما بالخدرو العز رينه
 خمس اسنين چنتم تخدمونى
 عسى الينسه فضلنه انعمت عينه

* * *

من الكوفه رجع لمزنجلينه
 من الكوفه اعنته للغاضريه
 عاف احسين و اهله على الوطيه

يدفن ذبيح الاجساد الرهينه
 يدفن ذبيح الاجساد الرمييه
 رجع ليهم اليدفنهم بدينه

وصله اوشاف جمعیه من الاسلام
تعدد چم جسد المطبرینه
گلوله انتفگد للمطاعین
اجیت ادفن هالا جساد الرهینه
انا الدفن الابو اودفن اخوتہ جای
البگو صرعه او غصب عنهم مشینه

امام او مایشیلہ غیر الایمام
زلم نسوان حامت یم الجسام
گلهم شنہو لمتمکم ابہا الحسین
انتہ امنین گلهم ضنوة احسین
گلهم دحفرو و اتحزموا ویای
ارید ادفنہم الماضاگو المای

* رجوع السجاد لدفن الاجساد *

انصار احسین التخصر علیہا
احفرو اہنیہ او تصب ادموعینہ
التعنالہ او تصب ادماع العین
وهو الأده الوفہ امن الخان لینہ
او اجہ اودنگ علی المکطوع نحرہ
او گللم اکو امساعد یعینہ
او علی الکرار لبنہ شاف حالہ
ولا منہ عظم مو راضینہ
و ابحظنہ دفن عبد اللہ الاصغر
عگب ہالداہیہ الحلت علینہ
او آمر یحفرون الصاحب الباس
ینادی ابطیحتک عمی انسبینہ
ما خلوه خافوا امن الملامہ

احفرو حفرہ او دفن سبعین بیہا
اوشمال امن الغرب خط بعد لیہا
دفن بیہا حبیب اعزیز الحسین
باع اہلہ او حیاتہ النصرۃ الدین
او آمر للابو ایحفرون حفرہ
او شالہ او حیدتہ او نزلہ ابگبرہ
خبرہم ابجدہ او یاہ شالہ
احسین امگطعہ ایمنہ او شمالہ
او دفن یمہ شبیہ النبی الاکبر
ینادی ہم اعیش او بعد اگدر
او تعنہ العلگمی للبطل عباس
او دفن عمہ بلا اچفوف اوبلاراس
والحر شالته ابیومہ عمامہ

بس ضل الذي رضا عظامه

احسين اويها خوته او صحبه او بنينه

✽ مسير السبايا الى الشام ✽

رجع و اتلگته عمته الحزينه
گلها جيتي امن الغاضريه
ولا واحد تركته اعلى الوطيه
اجتله اتسايله النسوان كلها
دفتت الزلم حتى طفلها
حنت فرد حنه عيلة احسين
نعوف احسين و اخوانه مطاعين
او عگب ذيج الجلاله و المهابه
آه يالدهر دولا به او عذابه

تگله امنين جيتك يا ولينه
دفتت احسين و اصحابه سويه
دفتت الاهل ماتم بعد عينه
او غده زين العباد ايفصل الها
ابحجر احسين وسدته جنينه
او نادت هاي چانت يا خلگ وين
او راسه امعلگينه اعلى الضعينه
ابسجن حطونه ابهاي الخرابه
عگب احسين ماتم فرح لينه

* * *

شدت وانوت اهديج الضعينه
خولى او زجر متولى ابجديها
او حريم احسين مشغولها بنعيها
من منزل المنزل وصلو الشام
انصبو راس الحسين ابمنظر العام
ابعيد الظفر نصبو راس الحسين

الى الشام اليزيد ابن اللعينه
او شمر امره الذي نافذ عليها
معدھا وكت تبجى اعلى ابوسكينه
اعتقد كلها لمسافه ابتسع تيام
او زينو للبلاد اشلون زينه
على باب البلد والناس صوبيين

✽ دخول السبايا في مجلس يزيد ✽

ما عد هم من الا سلام عينه
المثل زينب تگلها خارجيه
النبي ابسيفه يگول انتصر دينه
صاب النبي ابخره فوگ چبده
و هو يضرب على ثغره او جبينه
تصبر الروح و الدمعه تصبها
او يگول ابهذه الراس اشتفينه

* * *

وانته اتگول بيه هسه اشتفينه
تصيب الراس و اتکسر استانه
ابد ما اتنزل التاج العلينه
واحنه بالفضل شايع فخرنه
تدوب انته او يصير الفوز لينه
او تتمنه اشياخك حاضره ليه
او يشمه ابمبسه اومره ابجبينه
ابفتح مکه بنى اميه عتقکم
ملکتو او گد ريتو السهم بنه

مثل ذوله نگللهم مسلمين
برى الا سلام من هالخبيريه
او يسبون الوصى زوج الزچيه
اوشوف ايزيد واشسوه او تعده
ميدرى احسين طه ابصير جده
زينب شافته او لزمت گلبيها
لازم شيبته الدمها خضبها

هالراس الذى ايقبله نبينه
عجب منك يمن مالك د يانه
مهانه اعليك ماهى النه مهانه
احنه البالاد ان اسمع ذكرنه
او د شوف ابعاقبه امرك خبرنه
يزيد اتصيب راسه او تشتمت بيه
شفت هالراس جده منحنى اعليه
جزى جده النبي ابيوم الملکم
چي هذا جزائه ايصير منکم

✽ زينب تائب يزيد ✽

او كلساعه ابقضيبك تضرب الراس
الماينهوك يانسـل اللعينه
كلت جبدة الحمزه او مثلت بيه
ولك ما تخجل امن الله او نبينه
او گام ايسب على حامى حماها
على الطوع الكفار ابيمينه

* * *

يزيد اسكت ولا تجسر علينا
او طوعكم يهل چنتم مشركين
او جرکم للنبي او سيفه ابيمينه
انته ذاك خادمه من ازمان
و احنه الى ابوسط بيته ربينه
ترك فوگ الثره شيخ العشيره
او يتامانه تحن فوگ الهجينه
ابيوم البيه ناره تحرج الطير
او يعرفهاى نزلت عاد بينه
بيها حافتها الخدم صوبين
اسئلت هذا السبى من يامد ينه

ما تخجل او لازم بيدك الكاس
بشر ذوله ابمجلسك لوهم ارجاس
الهند جدته شنهو النعتب عليه
وانته الراس اخونه هيچ توليه
اغناظ ابن اللعين اوراد اذاه
ظجت بالبجه جمعت نساها

تگله زينب الحوره الحزينه
تسب حيدر السيفه شيد الدين
ابفتح مکه ولا کم ذاک ابو حسين
او هسه تفتخر چى صرت سلطان
يهل الشام جدنه النبي الهدنان
او هسه ايزيد کم ما بيه غيرهه
او جلبنه ابيسر من ديره الديره
لنه اوياء موقف لازم ايصير
يزيد الماگره آية التطهير
هند طلعت تعاین للسبى امنين
مگصدها التعاین عيلة حسين

✽ خطاب زينب مع هند ✽

هند تسئل من الحوره الحزينه
 قالت يا مدينه من هالبلاد
 رسول الله الذى منوة الوفاد
 تكللها اسئلج عن اهل بيته
 تكللها احسين هالخصبو لحيته
 هذا الراس يمچ راس الحسين
 هند ما چنتى ابيتى تخدمين
 هند يوم اسمعت لطمت صدرها
 تكله عترتك محدد عترها
 شنهو اجواب عندك عاد وياه
 ولك باچر جزاك اهنك تلگاه
 يزيد آمر ابيت العيلة حسين
 او تنصب ماتم اشاهم مجيمين
 گضو بالشام مده ابهذ الحال
 آمر يحضرون اجياد وجمال

امين انتو تگول امن المدينه
 تكللها من مدينه خير العباد
 الذى يروى الخلايح من يمينه
 شى منهم بگه او تم ابتيه
 ابدمه اوليچ راسه جاينيه
 هند چى ما دويتى اشد يرالبين
 او هسه يا هند ما تعرفينه
 او شگت جيپها ويزيد جرها
 يزيد اتبعت عتره نبينه
 تكتل عترته او تسى يتاماه
 اهنك النار واهنيه اختزينه
 يم بيته الذى اتجيم النساءين
 الماتم لبو اليمه ناصبينيه
 لمن آمر يزيد ابرد العيال
 او يركبون الحراير بالضعينه

✽ رجوع السجاد بعائلته الى المدينه ✽

او على النعمان آمر سيريبها
 على الكيف ابسره لا يظر ليها

لمن توصل ابراحه للمدينه

* * *

يمرزين العباد اعلى المدينه
گله عرج اعلى اهل الحميه
او نجدد لبوالسجاد اربعينه
او لن جابر تعنه الكريلا ايزور
يگل جابر يعمى اليوم اجينه
يجابر ها الارض بيها انه بونه
يجابرو العدو ما رحم بينه
او چم حرمه الذى فگدت وليها
او نلگاها اعلى جسم الذابحينه
تصيح ابصوت زينبكم سبوها
يحامى الضايعات احنه انولينه
تريد اتزور ابو فاضل بدرها
يخويه اليوم زوارك لفينه

اريدن بالك اتديره عليها

مشه النعمان گأصد بالضعينه
او من وصلو جريب الغاضريه
نزور احسين و اصحابه سويه
عرج بالضعينه الذيج الگبور
تلاگه اويه الامام ابد مع منثور
يجابر ها الارض بيها ان بحونه
يجابر ها الارض بيها سبونه
يجابر نذ بحو چم طفل بيها
او چم طفله الذى اندور عليها
اجت زينب الگبر احسين اخوها
توها اختك من الشام ارجعوها
راحت بالحرم گصدت نهرها
تگله افراكم زينب كسرهما

* وصول السبايا الى كربلا *

يا عباس يا حامى الضعينه
ابضيم اللى جرى اوسادى عليه
من الكوفه الى الشام انسبينه
دگعد شوف حالى او حال الايتام

يخويه اليوم زوارك الفينه
اشأشچيلك بين راعى الحميه
يخويه اوگفت بدواوين اميه
اوهسا جيت لك من بلدة الشام

گصد نه انجيم يمکم ثلث تيام
 يحمای الضعن يالجيت وياک
 تراهی ام البنين اهاناک تتناک
 يخويه دگعد او سد رضعنه
 الغيره اهذيچ راحت و المحنه
 لچن ما گصرت والفضل مشکور
 جهادک منشکر بيام عاشور
 معذور البگه اعلى النهر مطروح
 معذور اللی راسه باسمهری ایلوح

اوبعد ها انعرج اعلى ارض المدينه
 يخويه اشلون رجعتنه بلياک
 بعد ها اتظن یرد والد اسکينه
 جبته گوم رجعه الوطنه
 يخويه ابشاریک گمنه او مشينه
 بيو فضال الصيتک دوم مذکور
 او يومک للقيامه امسجلينه
 معذور اللی جسمه شايچ اجروح
 بعد ما سالت امن السهم عينه

✽ مفارقت النساء کربلا و الرجوع للمدينه ✽

ثلث تيام گضينه اربعينه
 نريد انرد بيو الغيره للاوطان
 اشلون ابکربلا انفارگ الشبان
 نرد يحسين وانتوابها لوطيه
 شگولن لو يجون الناس ليه
 وين احسين لو گالو و الاخوان
 اترکتهم و رجعت وياى نسوان
 يخويه اوداعه الله والظعن شال
 اطلعت بيکم عشيره والد هر مال
 فگد ناکم فرد فگده العشيره

الاخو و انريد نرجع للمدينه
 يخويه احسين يالذ بحوک عطشان
 اشلون انرد لخونه فاگد ينه
 او نطب لوطانکم ظلمه او خليه
 او يستلونی العميد احسين وينه
 اگولن بالاخو او بهله الدهرخان
 او راح احسين واخوانه او بنينه
 حريم اتحن عليكم فوگ الجمال
 فرد ميله براضى الطف علينه
 او کسرنه الدهر يرض الطف کسيره

يخويه الحيرتنى اشلون حيره
يويلى او فارگت لگبور الاحباب
ردت للمدينه ابد مع سچاب

* * *

من لاحت لها اطراف المدينه
اجينالچ من الخوان خالين

عگب عينك يمن رخصيت بينه
اومشت والگب منها ابذاك التراب
او پراضى كريللا روح الحزينه

صاحت من بعد لا تقبلينه
رجعنه اولا رجع عباس وحسين

* وصول السبايا الى المدينه *

بيلا دى على اهلى لا تسئلين
اجينالچ الغريه غيرتنه
عسانه اويه الاهل ياريت منته
آمرزين العباد اليخيمون
حتى اهل البلد بيهم يعلمون
نده زين العباد ابابن حذلم
ابعلم اسود او خلهما الناس تعلم
بشرطب للمدينه او صرخ بيها
اهل يثرب بعد يحرم عليها
اسمعت واهى افزعت من كل الاكتار
گالو بشر خيرو اشجره اوصار
راح احسين واهله او ما بگه احد
يبو الزهره الشمبل بعدك تبدد

يحلچ من بعدهم تنكرينه
ابسى او فگد الاحبه مرمرتنه
ولا رد يت الحج ثكله او حزينه
بطراف البلد بهله ينزلون
وبن حذلم يحشم بالمدينه
او گله اگصد الگبر النبى الاعظم
او صيح ابصوت سبطك ذابحينه
بيده علم اسود يعزيها
الوطن واحسين راسه گاطعينه
اجوتبعوه الگبر النبى المختار
گلهم راح ابو اليمه او بنينه
بس رد العليل اللى تگيد
يتامه او حرم ردت بالضعينه

اهرعت كلها المدينه الزين العباد اجو تالى البلد شافو السجاد
امحمد طاح من مهره اعلى الوهاد گبل ما ايشوف عيلتهم ابعينه

✽ وصول السبايا الى المدينه ✽

گبل لا ايشوف عيلتهم ابعينه گال احسين ما هو ابهاضعينه
اجه الزين العباد اهذاك عمه او يشوف الناس كلها اصوف يمه
البيارغ سود و تنوح الامه على اهذاك العميد الذابحينه
شبگ زين العباد اخليقة احسين التفتله او گال هذا بطل صفين
يعمى جيت الك بس هالنساوين او تركت ابكر بلا اليوث العرينه
تركت احسين و اخوانك يعمى بالطف و ارجعت منحول جسفى
ريتك يوم عاشر كون يمى او تشوف اشحل عليه من انولينه
اول ضل ابو اليمه بلا امعين عگب ما ضلت انصاره مطاعين
عسى ريتك حضرت النصرت احسين او شفت ذيج الجيوش امجا بلينه
ريتك كون شفت حسين من طاح عليه اتفازعت بسيوف و رماح
او عليه هجمت او ذاك الخذر راح اشما بالخيم راح امفرهد يينه
او يوم اهدعش شلنه بضيم و حزان او تركنه احسين فى حومة الميدان
و انصاره و خوته على التريان او عليه تبجى الوحوش الزا برينه
او گطعنه بالسبى جملت بلادين الكوفه او شامها او يه اجلاف نذلين
خواتك و گفوها بالدواو يمين عگب ذاك الدلال البيه ريينه
او هسه ارجعت ليك ابهاى حالى يعمى ما بگه امن الاهل والى
يعمى ابكر بلا راحت ارجالى يعمى هذا المگدر علينا

* بکا زین العابدین علی ابیه الحسین (ع) *

لیل انهار تجری اد موع عینہ
 لیل انهار منه امعذبہ الروح
 انذیح وامن الشرب ما ضاک عینہ
 وبوی احسین ضامی مات عنک
 یعای اولاً شرب منک جنینہ
 الصبر الکم مہومن سنہ او سنتین
 هذا ابچتل ذاکہ سامینہ
 قلیل المات منه اعلی الوسادہ
 اتصوب بالسہم المشعینہ
 جسد انه ابعوادی الخیل مکسور
 او یمہا احسین راسہ ناصبینہ
 گیل عاشور من ہاشم او عدنان
 او عموم الناس تتفرج علینہ
 الجلمد من اسولفہا تذیبہ
 عسی للشام مارحنہ او لفینہ

* * *

الف وسفہ علیہ من گرب حینہ
 ہشام او سمہ او منہ الا جل حان
 او خصوص اتزلزلت لیہ المدینہ

ضل دابہ الحزن طولت اسنیہ
 علی السجاد گضہ العمر بالنوح
 ینادی امصاب ابوی بعینی ایلوح
 یگل للمای یا مای اشربنک
 ثلث تيام ابد ما ضاک منک
 وبو حمزہ یگلہ یبن الحسین
 لوسم لوچتل اهلك الطبین
 یگلہ نعم انه الصبر عاده
 آیحسین شتذکر افوآدہ
 یبو حمزہ شفت من گیل عاشور
 او شفت انه حریم بمجلس اتدور
 حریم انه شفت طبت ابد یوان
 طبت یوم یحسین الدر خان
 یبو حمزہ مصیبتہ مصیبہ
 الابو ایزید الضرب راسہ یقضیہ

علی السجاد ذخرا حسین لینہ
 گضہ او یاه امرادہ نسل منروان
 او لمن مات لیہ ماجت الاکوان

راعى الصبر والبر والسماحه
على احسين الشهيد الذابحينه
گام ابنه الذى بعده يخلفه
او ظهره البالغىود امفرگينه
من شاف الوسم اثر ابظهره
محنتك محنة التصعب علينه
من ذاك اليسر مو رايج اسنين
يبويه الفرح بعدك ما يجينه

* * *

يبويه امصيبتك اشرت بينه
نديم الحزن ودموعه جريه
ابسم ذاك المشكر چاتلينه
او تمدد ويح گلبى او سبل ايدى
الصادق والدمع لايح ابعينه
چنت خيمه اعلى راسى او سيبتنى

مات العابد المشاف راحه
ايامه العاشها كلها ابنياحه
اويلى يوم مات اوضاگ حتفه
ابو الصادق ابغسله شاف چتفه
ون ونه او جذبها اشلون حسره
صاح ابصوت گلب المحب طره
الاثروياك بويه ضال للحين
يبويه امصيبتك تبجى الها العين

يبويه الفرح بعدك ما يجينه
ضل الباقر اعلى امصاب ابينه
لمن حامت اعليه المنينه
وصه الصادق ابكل اليريدى
گضت روحه او عليه انحنه اوليدى
يبويه اوداعه الله او يتمتنى

✘ فى وفاة السجاد و وفاة الباقر و وفاة الصادق ✘

يخيمه الما يرد فيها علينه
ا عليه انحنه او حبه اعلى ثعره
ما من راس راسه امفرگينه

يبويه انته رجای او ضيعتنى
گام او غسله او نزله ابگبره
بس احسين حبه ابنه اعلى نحره

* * *

الصادق عكب ما ايد الدينه
 عاصر آل اميه او بنى العباس
 لمن گريت منيته و اجرع الكاس
 اشكتر حصل من المنصور نكبات
 جابه امن الوطن بالزور مرات
 او تالى آمر ابسم ابو الكاظم
 گضت روحه او غدت ضجه الفواطم
 گام الكاظم ايجهز لبييه
 ارض يثرب ارتجتله سوييه
 او يوم النزله الكاظم ابلحده
 شمه او قبله او ناح اعلى فگده

او ايد بالعلم شرعة نبينه
 بيت العلم دوم ابهذى الناس
 ابكاس السم يولى امجرعينه
 لما عنده رحم ابدأ ولا ذات
 امكشف الراس يمه اموگفينه
 او خله ايماننه اعلى الفرش نايم
 الركن الدين هالى سامينه
 او حفر گبره امام الجعفرينه
 ابحزن و ابنوح نعشه حافينه
 انحنه اعليه او د معته ابصحن خده
 عليه هال التراب او بچت عينه

✽ وفاة الصادق و وفاة الكاظم ✽

الكاظم عكب ابوه امعد بينه
 شنهو اللى عمل وياه هـرون
 ابطو امير الذى ما اتشوفه العيون
 تالى صار عد هم خبر عنيه
 گالوعسى البارى ايعوده النه
 ضلو يرتجونه ايعود ليهم
 ابجسر بغداد كاظمهم يجيهم
 اطلعو طلعه طبگ نسوه اور جاجيل

مده بالسجون امغيينه
 خله الكاظم ابچم سجن مسجون
 او عليه تسئل الشيعة راح وينه
 ابسجن هارون ريسها المچنه
 او من يرجع اله ن نصب الزينه
 او لنه الطارش ايحشم عليهم
 افرحو كالوعسى سالم يجيينه
 او لن هذى الجنازه اعلى الحماميل

الحديد اويه الجنازه شايلىنه
او گالو هذ ريسنه بن جعفر
ابن عمه يگول الحاملينه
الجده المصطفى المختار ياسين
او امه فاطمه الزهره الحزينه
او شيعة بالمعزه على شان
امجرد بالحوافر ساحگينه

ثلاث ابطال فى رجله الزناجيل
ارتجت شيعة من علم الاكشر
اسليمان انتهض بيها او عليه طر
هذ الطيب المن صلب طبيين
او ابن حيدر على والد السبطين
الشيعة انتهضت ابذمة اسليمان
بس جده البگه على الترب عريان

✽ فى رثاء الرضا (ع) و الجواد (ع) ✽

ليل انهار تجرى ادموع عينه
من يثرب تعنه ابگلب مغبون
ابجم ضلمت سجون امغيبنه
ابو محمد اوبيه تلهج الركبان
الذى جملت الناس امبا عينه
گصده يغدره او يرتاح منه
جد مله العنب هالسامينه
انمرد منه الجبد سوده عليه
شبح عينه او زرگها اعلى المدينه
الجواد او وگع عالوالد يشمه
يشمه او دمعتة لاجت ابعينه
تمد دامت عيني للمنيه

عليه ضل الرضا يجذب ونينه
بعد مده عليه طرش المومون
من گبله اويه ابوه اشنع هارون
گطع هاى المسافه اعنته اخريسان
امر ما يگدر اىخالف السلطان
وده اعليه وبو امحمد تعنه
حصل مطلبه ابذاك المچنه
اويلى او من كله منه الشفيه
او يوم گريت منه المنيه
ندب لبنه او لنه الولد يمه
والوالد غده الصدره يضمه
وصاه او بعد ذيج الوصيه

يبويه اوداعة الله اقطعت بينه

طاح الولد شابك فوك ابيه

* * *

يوم اللي رجع لرض المدينه

ابوالهادي اشحاله عكب عينه

اعلى ابو امحمد الجانو يرتجونه

رجع و آمر الماتم ينصبونيه

على اللي طلع ماردي للمدينه

وجت ليه الهواشم يعزونيه

* في رثاء على الهادي (ع) *

اعلى ابو امحمد فخرها اوبد رالبدور

غدت صجه او نياحه اذ ييج الدور

الچان اعليك اهو خيمه او عليه

يبو الهادي بابوك اليوما جور

تاليها الجواد اعنته البغداد

الدنيا ليش ما تصحب للمجاد

التشابه ذيج اجعيده اللعينه

او تسمه ام الفضل من امر الوغاد

ولا واحد حضر له او عاين اشصار

ثلث تيام ضل مسموم بالدار

اتكول اتطالب الهادي ابنينه

بنى العباس عملت عمل ما صار

ابامرك هاللعينه جسرت اعليه

ولك يالمعتصم شنهوا عملت بيه

ابوالهادي مع گلت اسنينه

ثلث تيام ميت من گصد ليه

* * *

او جلبوه غضبن اعليه و عليه

الهادي چان ساكن بالمدينه

او گصده امن الاوطان ايود راسمه

عدوه احرب عليه او عدل سهمه

بنى العباس هالطينه اللعينه

وهو يدعى امن اهله او ولد عمه

گصده ايهين بيها قدر الايمان

جابه ابخان خلاه مدة ايام

او عليه العسكري اتزايد ونينه

لمن سماه او حصل بيه المرام

يوم شال عنها علي الهادي
تراهي غيبتك ائثرت بينه
الخله شيعة الهادي يتامه
او املها بالحسن والله يعينه

الشيعة ضلت الفگده تنادي
كل واحد ينوح ابگلب صادي
عسى المعتز فلا طالت ايامه
چانت دوم ملتذه ابكلامه

✽ في رثاء الحسن العسكري واستنهاض الحجة ✽

خلف من بعد ابوه امتابعينه
غده المعتمد يختل ليل وانهار
او يفجع فاطمه الزهره الحزينه
او خلاه يون عفراش المنيه
تنادي انفگد ذخرالچان لينه
متى تنشريبو صالح لوانه
او انتة بالفرج لازم تجينه
او ناخذ ثارنه من بنى العباس
الذي مطلوب دم اتنام عينه
وخذ ثار الذي ضلوا ضحاياه
وخذ ثار الرضيع الذابحينه

املها بالحسن يرجع اسنينه
لاچن ما سمح هالدهر غدار
يريد ايكون يفجع على الكرار
لگه الفرصه اوسم راعي الحميه
تعال او شوف حال الجعفرية
ييو صالح نندبك يا ذرانه
ثار اهلك ترى ذلنه او سبانه
تجينه انتة اونشيل انشاء للله الراس
او بنى اميه العلينه شربت الكاس
يمهدى عجل او دنشر الرايه
وخذ ثار الذي راحن سبايه

✽ فی ابویات الحسینیہ ✽
فی تفریح یزید بالسوط لرأس الحسیہ (علیه السلام)

اهتنه گلب العدو و بینه و شافه
علی السجاد من عاین و شافه
او ضرب لحسین الہ مبسم و شافه
صرخ یشماتة العدو ان بیہ

✽ عن لسان زینب ترثی الحسین (ع) ✽

من الاقطار الک تکطع و لفیای
چنت خیمه علی ظلك و لفیای
ولف ماشی من اضیوفک و لفیای
یخویه اشیرجع افیایک علیہ

✽ ایضا عن لسان زینب (س) ✽

لعب بیہ زمانی او راد ما راد
علی الشال ابهله من الوطن ما راد
او گضه بیہ یه المخلوگ ما راد
اشیعوده او ترجع اخوانه علیہ

✽ ایضا عن لسان الریحانی ✽

زمانی لیش حارینی او علی جار
او لیش امحشدا جیوشه او علی جار

حمام البالوكر ييجى او على جار يون و يردد الحانه عليه

✳ ايضا عن لسان الريحانى ✳

بعد ما عانداويه الدهر مالى بخت آناه و يها المخلوك مالى
الوامهى الهم بجميع مالى يرجع بالعكس نغمه عليه
تم الديوان بعون الواحد الديان على يد مؤلفه السيد عبد
الصاحب السيد ناصر الموسوى الريحانى فى يوم الجمعة العشرين من
شهر ربيع الاول من سنة ١٤٠٥ هجرية راجيا من الله تعالى الرضا
والقبول و ان يتحفنا بالامتداد لطبع امثاله انه سميع مجيب .

خادم الحسين السبط (ع)
السيد عبد الصاحب
الريحانى

١٤٠٥

✽ هوية الكتاب ✽

الكتاب: الثمرات الصحابية

المؤلف: عبد الصاحب الريحاني

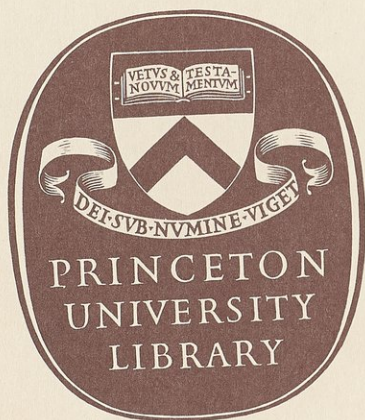
الناشر: منشورات الرضى - قم

كوره - حسينية الفاطمية

عدد الصفحات والحجم: ٥٦ صفحة وزيرى

المطبوع: ٢٠٠٠ نسخة

سنة الطبع: ١٤٠٥ هـ

WERT
BOOKBINDING
Grantville, Pa.
MAR-APR. 1990
We're Quality Bound

Princeton University Library

32101 075814960

